

මෙය කාමෝද්දීපන හා ශාංචාරාත්මක අදහස් සහිත නිර්මාණයක් බැවින් මෙය කුඩා ළමුන්ට හුසුදුසුය.
 ඔබ වයස අවුරුදු 18ට අඩු අයෙක් නම් කරුණාකර මෙම නිර්මාණය කියවීමෙන් වළකින ලෙස හා
 විවෘති ළමුන් අතට මෙය පත්වීමෙන් වැළකීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිමි.

කොළඹ

කොළඹ 02෧ පුරුදු විනානි කාමාපන

සොඹුරී

9

එදා කුස්සියේ සිදුවීමෙන් පස්සේ අප්පරාට ඩිෂාන්ට මුහුණ දෙන්න ටිකක් අපහසු වුනත් ඩිෂාන් නම් හිටියේ කිසිම ගානක් නැති විදියටයි. ඩිෂාන් ඒ විදියට හිටපු නිසා ඒක අප්පරාගේ හිතටත් ලොකු සැහසීමක් වුනා. ඒ නිසාම අප්පරාටත් සුපුරුදු විදියටම ඉන්න පුළුවන් වුනා.

සමහර වෙලාවල්වල ඩිෂාන් ගෙදර අය ඉන්නකොටත් අප්පරාගේ එහෙත් මෙහෙත් අතගාපු වෙලාවල්වල ඇත්තටම අප්පරාට තරහා ගිහිං අප්පරා ඩිෂාන්ට බැන්නා. ඒකනිසා ඩිෂාන් ආපහු ඒ වගේ දේවල් නොකරන්න වගබලා ගත්තා.

"ඔහොම කතා නොකර ඉන්න එපා ශීයි.. එහෙම වුනාම ඔක්කොම අප්පරාගේ හලෝ.." දවසක් ඩිෂාන් එහෙම කිව්වේ අප්පරා එළියේ මල් පැළවලට වතුර දදා ඉන්න තැනට ගිහිං.

"මං කිව්වනේ අයිගේ මේවගේ සීමාවක් තියෙන්න ඕනේ කියලා.. ඔයා ඕනේනැති වැඩ කරන්න හදනවනම් ආපහු හිටපු විදියටම ඉන්න.." අප්පරා ඒක කිව්වේ ඩිෂාන් දිනා හැරලාවත් බලන්නේ නැතුව.

"හරි හරි ඉතිං සොරි.."

"සොරි කිව්වනම ඔක්කොම හරි කියලද හිතාගෙන ඉන්නේ..?" අප්පරා ඒ පාර ඩිෂාන්ගේ මුණ දිනා බැලුවේ ඇත්තටම තරහෙන්.

"සිරාවටමයි කියන්නේ.. ආයේ එහෙම නොකර ඉන්නම්කෝ මම.." ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අත් දෙක ලං කරලා වැන්දා.

"මෙව්වර දේවල් වෙච්චි එකේ අපි කරන්නේ මොනවද කියලා අම්මලාටත් පෙන්නගෙනම වහ බොන්නද තමුසෙට ඕනේ..?" අප්පරා ඒක අහන ගමන් ඩිෂාන්ගේ ඇඟට වතුර බවේ ඇල්ලුවා.

“හරි හරි ඉතිං.. අම්මලාට නොපෙනෙන්න අපි කරන දෙයක් කරමුකෝ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් වතුර බටේ ඇදලා අරං අප්පරාව තෙමෙන විදියට ඇල්ලුවා.

“අයිසේ මෝඩයා...” අප්පරා හයිසෙන් කෑ ගහන ගමන්ම අෂතට පැන්නා.

“බුරුවා.. මෝඩයා.. පිස්සා.. මේ මේ මේ.. මගෙන් මුකුත් අහගන්නේ නැතුව යනවා යන්න මෙතනින්..” අප්පරා තරහෙන් එහෙම කියන ගමන් ආයෙන් වතුර බටේ එයා දිනාට ඇදගත්තා.

“එහෙනම් අවුලක් නෑහේ..” ඩිෂාන් එහෙම අහන ගමන් අප්පරා දිනා බැලුවා.

“තියෙනවා..”

“මොකක්ද?..”

“මුකුත් නෑ..”

“ඇයි වැට්ලද..?”

“අනේ අයිසේ මේ.. යනවකෝ යන්න වද නොදී..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් වටපිට බැලුවේ ගලක් හොයාගෙන ඩිෂාන්ට ගහන්න.

“බලනවකෝ තමුසෙ තෙමුනම තියෙන ගතිය..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්පරාගේ තරමක් කොට ෂෝට් දිනා බැලුවා.

“එනවා මෙතන බට්ට් ගාන්න.. මගෙන් මුකුත් අහගන්නේ නැතුව යනවකෝ අයිසේ යන්න.. අම්මත් ඉන්නවා ගෙදර..”

“බට්ට් වලට වඩා හොඳ දේවල් තියෙද්දි මොකටද ආයේ බට්ට් ගාන්නේ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්පරාට ඇහැක් ගැනුවා.

“හැබැයි දැන් නොගියොත් ඔන්න මම තරහම තරහයි.. දන්නවනේ මගේ හැටි..” අප්පරා ඒක කිව්වේ බොරු තරහකින් කියලා ඩිෂාන්ට තේරුණත් තවදුරටත් අප්පරාව අවුස්සන්න ඕනේ නෑ කියලා ඩිෂාන්ට හිතනා.

“හරි හරි.. මං යනවා විහෙනම්..” විහෙම කියපු ඩිෂාන් යන්න හැරුනා.

“පලයං..” ඩිෂාන් යන දිනාටම වතුර බවේ අල්ලපු අප්සරා ආපනු සැරයක් මල් පැළවලට වතුර දැම්මා.

ඊට පහුවදා නිවාඩ දවසක් වුනු හින්දා අම්මත් ගෙදර හිටියා. ඒ මදිවට උදේ ඉඳන්ම හොඳටම වැස්ස. මොනවා වුනත් දවල් අම්මගේ වැඩ වගයක් කරගන්න ඕනේ කියපු හින්දා ඩිෂාන් අම්මත් එක්ක වාහනෙන්ම ටවුන් එකට ගියේ අප්සරාව තනියම ගෙදර දාලා.

අම්මාගේ වැඩ ටික කරගන්න පැය දෙක තුනක් යන නිසා අම්මා ඩිෂාන්ව ගෙදර විවිචේ අප්සරා තනියම ගෙදර හින්දා. පුදුම සන්නේෂයකින් අම්මාව ටවුන් එකෙන් දාපු ඩිෂාන් ඉක්මණටම ගෙදර එනකොටත් ගෙවල් දොරවල් ඔක්කොම වහලා දාලා හින්දා ඩිෂාන්ට හිතුවේ මුල්ම දවසේ වගේ අප්සරා භාෂිතවත් ගෙන්ගෙනවත්දෝ කියලා.

ගෙදර දොර ලොක් කරලා නිසා ඩිෂාන් අප්සරාට දෙනුත් පාරක් කතා කලාට පස්සේ අප්සරා ඇවිත් දොර ඇරියේ ගොන් එකත් කනේ ගහගෙනමයි. අප්සරා ඉන්නේ භාෂිතත් එක්ක කෝල් එකක කියලා තේරුනු ඩිෂාන් බාත්රෑම් එකට ගිහිං වොෂ් එකක් දාගෙන අප්සරාගේ කාමරේ දොරෙන් විධෙහකොටත් අප්සරා හිටියේ කෝල් එකේ.

ඇදේ භාන්සි වෙලා කොට්ටෙකුත් කකුල් දෙක අස්සේ ගහගෙන කෝල් එකේ හිටපු අප්සරාව දැකපු ඩිෂාන්ට වල් සිතුවිලි පහළ වුනා.

ඩිෂාන් දොරෙන් විඩිලා බලාගෙන ඉන්නවා දැකපු අප්සරා ඩිෂාන්ට දොරත් වහගෙනම යන්න යන්න කියලා අතින් සන් කලා. ඒත් ඩිෂාන් කල්ලේ යනවා වෙනුවට අප්සරාට කෝල් එක පොඩ්ඩක් කටි කරලා දාන්න කියලා ඉඟියෙන් කියපු එකයි.

අප්සරා දෙනුත් පාරක් ඩිෂාන්ට යන්න කිව්වත් ඩිෂාන් ඒ කිසි දෙයක් ගනං ගන්නේ නැතුව අප්සරා කෝල් එක කටි කරනකන්ම බලාගෙන හිටියා.

ඒ වෙනකොටත් අප්සරා ස්කිනි එකට යටින් බ්‍රා එකක් ඇඳලා නෑ කියන එක ඩිෂාන් දැක්කා. ඩිෂාන් කියපු දවසේ ඉඳන් අප්සරා ගොඩාක් වෙලාවට බ්‍රා පෑන්ට් අඳින්නේ නැතුව හිටපු එක ගැන ඩිෂාන් හිටියේ ලොකු සතුටකින්.

“අයියා කතා කරනවා කොල්ලෝ.. මම ටිකකින් ගන්නම් හොඳේ..” ඩිෂාන් දිහා බලාගෙනම ගොන් එක කටි කරපු අප්සරා ගොන් එක පැත්තකට දැම්මා.

“යනවකෝ හලෝ නිදහසේ කෝල් එකක්වත් ගන්න දීලා..” අප්පරා ෆෝන් එකත් අනේ නියාගෙනම ඩිෂාන්ට කිව්වේ ටිකක් විතර තරහෙන්.

“අම්මත් නැති එකේ මම පොඩ්ඩක් මෙහෙන් ඉන්නද..?” ඩිෂාන් හෙන අහිංසක පාටි එකකින් එහෙම අහනකොට අප්පරාගේ ඇස් දෙක ටිකක් විතර පුංචි වුනා.

“අනේ අයිදේ මේ.. මම භාෂිතත් එක්ක ටිකක් කතා කරන්න ඕනේ හලෝ..” අප්පරා ඩිෂාන් කියපු දේට විරුද්ධ නොවුනත් භාෂිතත් එක්ක කතා කරන්නත් ඕනේ නිසා එහෙම කිව්වා.

“අවුලක් නෑ ඉතිං.. අම්මගෙන් කෝල් එකක් එනකම් විතරනේ මම ඉන්නේ.. ඔයා කෝල් එක ගන්න.. මම ඇඳෙන් ඉන්නම්..” ආයේ කිසිම දෙයක් අප්පරාට කියන්න ඉඩ නොතිියම ඩිෂාන් එහෙම කිව්වත් අම්මගෙන් කෝල් එක එන්න තව පැයකටත් වඩා යනවා කියන එක ඩිෂාන් හොඳටම දැනගෙන හිටියා.

“එහෙම බෑ..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් කකුල් දෙක අතරේ තිබුණු කොට්ටේ තවත් ටිකක් හිරකර ගත්තා.

“ඇයි?..” ඩිෂානුත් එහෙම අහන ගමන්ම ඇඳ ලඟට ටිකක් කිට්ටු වුනා.

“මට තනියම කතා කරන්න ඕනේ..”

“ඉතිං මම හිටියම මොකද?..”

“බෑ හලෝ බෑ.. ඔයා යන්නකෝ.. මම ඉවරවෙලා කතා කරන්නම්..” අප්පරා එහෙම කිව්වත් අප්පරාගේ මුණේ මොකක්හරි වෙනසක් තියෙනවා කියන එක ඩිෂාන්ට තේරුනා.

“තමුසෙලා දෙන්නගේ ආතල් එක මම කැඩුවානේ..?” ඩිෂාන් එහෙම කියනකොටම අප්පරාගේ මුණ තවත් ටික් වෙනස් වුනා.

“හරි හරි.. අවුලක් නෑ.. මොකද මම ඕවා නොකරපු දේවල්යැ.. දැන් තමුසෙට අප්පට්ට මම ඉන්න එකට..?” ඩිෂාන් එහෙම ඇහුවේ ඇඳ ලඟම හිටගෙන.

“ඔව්..” අප්පරා දුන්නේ කෙළින් උත්තරයක්.

"එන්න.. මොකක්ද ඕයි.. අපි අතරේ මෙව්වර දේවල් වෙලත් තමුසෙ මට ගැස් දානවනේ.." ඩිෂාන් අප්සරි එකෙන් එහෙම කියනකොට අප්සරාටත් ටිකක් අප්සරි ගියා.

දෙන්නම කතාවක් නැතුව ටිකක් වෙලා හිටියේ එතනින් එහාට මොනවා කියන්නද කියලා හිතාගන්න බැරිව වගේ.

"ඉතිං තමුසේ ඕනේ දෙයක් කරගන්නවා.. මම හිටියට අවුලක් නෑ.. ඔය කෝල් එකෙන් මටත් බැරියැ මුකුත් කරගන්න.." ඩිෂාන් කිසිම ගානක් නැතුව කියලා දානකොට අප්සරා ඩිෂාන් දිනා බැලුවේ තරහෙන් වගේ.

"අනේ ඔයත් එක්ක බෑනේ අනේ.. මට ටිකක් නිදහසේ කතා කරන්න ඕනේ.." අප්සරා එහෙම කිව්වේ ටිකක් විතර හිමිත්.

"ඒක තමයි ඉතිං මම කිව්වේ.. දැන් ලැප්පා වෙන්න දෙයක් නෑනේ.. අනික මගෙන් කිසිම කරදරයක් නෑ කියලා ඔයා හොඳටම දන්නවනේ නංගී.." ඩිෂාන් බොහොම හැඟීම්බරව එහෙම කියන ගමන් අප්සරාගේ මුණ දිනා බැලුවත් අප්සරාගේ ඇස් දෙක තිබුණේ වියාගේ මුණ ප්‍රභ තිබුණු ඩිෂාන්ගේ පහළ හරිය දිනා.

අප්සරා ආයෙමත් මුණ උස්සලා ඩිෂාන් දිනා බැලුවේ අසරණ වෙලා වගේ. ඒත් ඩිෂාන්ට එතනින් යන්න කියලා ඩිෂාන්ගේ හිත රිද්දන්න අප්සරා කැමති වුනෙත් නැහැ. ඒ ගමන්ම භාෂිතගෙන් අපහු සැරයක් කෝල් එකක් එනකොටම අප්සරා ඩිෂාන්ගේ මුණ දිනා බැලුවා.

"ඔයා ආන්ස්වර් කරලා කතා කරන්න.. මම මෙතනින් ඉන්නම්.. විපානම් කියන්න මම යන්නම්.." ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්සරා දිනාට පාත්වෙලා අප්සරාගේ ගොන් එක අරං අප්සරාගේ අතටම දුන්නා.

අප්සරා ඊන්ග්ස් යන ගොන් එකත් අතේ තියාගෙනම ඩිෂාන් දිනා බැලුවා.

"අවුලක් නෑ.. මම යන්නම් එහෙනම්.." එහෙම කියපු ඩිෂාන් අනිත් පැත්ත හැරුනේ යන්න හිතාගෙන.

"එජ්..පා.." අප්සරා එහෙම කිව්වා හෙවෙයි කියවුනා.

"මම දන්නවනේ ඔය ආතල් එක.. තමුසෙට අවුලක් නැත්තං ඕක ලවුඩ්ස්පීකර් දාලා කරගන්න දෙයක් කරගන්නවා.. මමත් ඉන්නම් සපෝර්ට් එකට.." එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ ඉණෙන් අල්ලලා අප්සරාව ඇදේ එහාට තල්ලු කරන ගමන්ම අප්සරා අයිනෙන් භාන්සි වුනා.

කිසිම දෙයක් හිතාගන්න බැරවුනු අප්පරා ගෝන් එක දිනා බලාගෙන ඉන්නකොටම කෝල් එක කට් වුනා. තමන් කොච්චර හංගන්න හැදුවත් වියා භාෂිතත් එක්ක කෝල් එකෙන් මොනවාහරි කරගන්නා කියන දේ ඩිෂාන් දන්නවා කියන හැඟීම අප්පරාට දැනුනා. අප්පරාගේ හිතට පොඩි ලැජ්ජාවක් වගේ දැනුනත් ඊටත් වඩා මොකක්දෝ අමුතු හැඟීමකින් හිත පිරිලා කියලා අප්පරාට දැනුනා. ඒත් එක්කම එච්චර වෙලා භාෂිත අවුස්සලා තිබුණු බාගෙට තෙත් වෙලා හිටපු හංගි බබා ආයෙමත් ටිකක් චිතර අඬන්න ගන්නවා වගේ අප්පරාට දැනුනා.

අප්පරා ටිකක් එහාට වෙලා ඩිෂාන්ට ඉඩ දුන්නත් අප්පරාවත් ඩිෂාන්වත් වචනයක්වත් කතා කලේ නැහැ. ඒත් එක්කම දෙවති පාරටත් භාෂිතගේ කෝල් එක ආවා.

"කෝ මෙහෙ දෙනවා ඕක.." එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ අතේ තිබුණු ගෝන් එක උදුරගෙන කෝල් එකත් ඔන් කරලා ලවුඩ්ස්පීකර් දැමීමේ අප්පරා ගෝන් එක උදුරගන්න හදද්දීමයි.

"මොකද පැටියෝ කලින් ආන්ස්වර් නොකලේ..?" එහා පැත්තෙන් භාෂිතගේ හඬ ඇහෙනකොටම අප්පරා ඩිෂාන්ගේ මුණ දිනා බැලුවා.

ඩිෂාන් අප්පරා දිනා බලලා භාෂිතට කතා කරන්න කියලා ඉඟියක් දුන්නා. ඒත් අප්පරා තත්පර ගානක් හිහඬවම බලාගෙන හිටියේ අයිසා ඉන්න තැන එහෙම කතා කරන්න අමාරු හිසා.

"අයි සුදු කතා නැත්තේ..?" ආයෙත් පාරක් භාෂිත එහෙම අහනකොටම අප්පරා ගෝන් එක අතට ගත්තා.

"අයිසාට තේ එකක් හදලා දෙන්න අනේ.. ඒකයි පරක්කු වුනේ.." අප්පරා ගොත ගගහා වගේ අමාරුවෙන් වුනත් කියලා දැමීමා.

"කෝ දැන් අයිසා..?" භාෂිත එහෙම අහනකොටම අප්පරා ඩිෂාන් දිනා බැලුවා.

ඩිෂාන් අප්පරා දිනා බලාගෙන හිටියත් ඩිෂාන්ගේ ඇස් දෙක තිබුණේ තාලෙට ඉහළට පහළට යන අප්පරාගේ රණ හංසයෝ දිනා. යාන්තමින් ස්කිහි එකෙන් පේන අප්පරාගේ හිපල් දිනා බලාගෙන හිටපු ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබා ටික ටික ඔලුව උස්සනවා කියලා ඩිෂාන්ට තේරුනා.

"අයිසා හිදාගන්න ගියා.." ඩිෂාන් දිනා බලාගෙනම අප්පරා එහෙම කියනකොටම ඩිෂාන්ගේ ඇස් දෙක අප්පරාගේ ඇස් දෙකට මුණ ගැනුනා.

“ආ එහෙනම් හොඳයි.. ඉස්සෙල්ලත් බාගෙට වැඩේ නැවැත්තුවනේ.. ආයෙමත් මල්ලි පැටියා කෙළින් කරලා ගමුද..?” එකපාරටම භාෂිත එහෙම කියනකොට අප්පරාගේ කටේ කෙළන් හිඳුනා වගේ දැනුනේ ඩිෂාන් ඒ ප්‍රභම හිටපු නිසා.

එකපාරටම ගෝන් එකේ ලවුඩ්ස්පීකර් අයින් කරන්න හදපු අප්පරාගේ අතින් අල්ලගත්තු ඩිෂාන් අප්පරාට ඇඟිල්ලක් දික්කරලා එහෙම කරන්න එපා කියලා ඉඟියක් දුන්නා. කරගන්න දෙයක් නැතිවුනු අප්පරා ඩිෂාන් දිනා බලාගෙන හිටියේ ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන.

“එ: අවුලක් නෑ හලෝ.. කරගෙන යනවකෝ..” භාෂිතට නොඇසෙන විදියට රහසින් වගේ අප්පරාට කියපු ඩිෂාන් ආදරෙන් අප්පරාගේ ඔලුව අතගානකොට අප්පරාගේ හිතේ තිබුණු බය ටිකක් විතර අඩුවුනා.

තමන් භාෂිතත් එක්ක ගෝන් එකෙන් කියන දේවල් අහන්න ඩිෂාන් ආසා ඇති කියලා හිතෙනකොට අප්පරාගේ හිතට දැනුනේ අමුතූම හැඟීමක්. ඒත් අයිසා ඉස්සරහා ඒ විදියට නිදහසේ හැසිරෙන්න බැරි එක ගැන පොඩි දුකක් අප්පරාගේ හිතේ තිබුණා. තනියම කාමරේ හිටියනම් දොරත් ලොක් කරගෙන ඇඳුට පැනලා වෙනදා කරන කියන දේවල් මතක් වුනු අප්පරාට මේ කෝල් එක ඒ විදියට ගන්න බැරිවෙයි කියලා හිතූනා.

“කෝ හලෝ ඔයා.. මොකද කරන්නේ..?” භාෂිත එහෙම අහනකොට අප්පරා කල්පනා ලෝකෙන් මිදුනා.

“මේ ගෝන් එක ස්ටක් වෙලා.. ඒක බැලුවා මම.. ආ.. දැන්නම් හර්ගියා වගේ..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ වෙන කියාගන්න දෙයක් තිබුනේ නැති නිසා.

“දැන් හරිද..?”

“හරි හරි.. අවුලක් නෑ..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් ඩිෂාන් දිනා බලනකොට ඩිෂාන් අප්පරා එක්ක හිනාවුනේ ගහේ කටු අමුතුවෙන් උල් කරන්න ඕනේ නෑනේ කියලා වගේ හැඟීමකින්.

“අපරාදේ හලෝ ඉස්සෙල්ලා ආතල් එක.. මම හිටියේ අම්බානක නැගලා.. මේ.. ඔයාගේ නංගි බබා තාම ජුස් පෙරන් ඉන්නවා නේද වේලිලා නැතුව..” භාෂිත පිස්සෙක් වගේ කියවන දේවල්වලට අප්පරාගේ හිතේ උත්තර තිබුණත් ඩිෂාන් නිසා ඒ දේවල් කිසිම දෙයක් කියාගන්න බැරිව අප්පරා හිටියේ සෑහෙන්න අසරණ වෙලා.

එකපාරටම ගෝන් එක අතට ගත්තු ඩිෂාන් කෝල් එක කටි කරලා දැමීමේ අප්පරාවත් පුදුම කරමින්.

“තමුසෙට මම ඉද්දිනේ ආතල් එකක්වත් ගන්න බැරි.. තමුසේ තනියම ආතල් එක ගන්නවා.. මම යනවා යන්න..” තරහෙන් වගේ එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ පපුව උඩට ගෝන් එක දාලා ඇඳෙන් නැගිටින්න හැදුවා.

“අනේ අයිසේ..” අප්සරා එහෙම කියන ගමන්ම ඩිෂාන්ගේ අතින් ඇල්ලුවේ හිතන්නෙවත් හැකුවමයි.

“නෑ ඉතිං මේක තේරුමක් නෑනේ.. මේකෙන් වෙන්වේ තමුසෙටවත් මටවත් භාෂිතවත් ආතල් එකක් නැතිවෙන එක.. ඊට හොඳයි මම කාමරේට ගිහිං අතේ ගහගන්නම්.. තමුසේ භාෂිතගේ පිහිටෙන් ඇඟිල්ලෙන් යවාගන්නවා..” එකදිගටම පිස්සෙක් වගේ කියවපු ඩිෂාන් හැදුවේ ඇඳෙන් බැහැලා යන්න.

ඩිෂාන්ගේ කට්ත් එව්වර සැරට ඒ විදියට වචන පිටවෙයි කියලා අප්සරා හිතුවේ නෑ. ඩිෂාන් ඉන්නේ තරහෙන් කියලා අප්සරාට තේරුනා. ඒ වගේම ඩිෂාන් කියපු දේවල් හින්දා අප්සරාටත් ටිකක් තරහා ගියා.

“කටවහගෙන ඉන්නවා හිටපු විදියට..” ඩිෂාන්ටත් වඩා හයිසෙන් සැර කරපු අප්සරා ඩිෂාන්ගේ අතින් අදිනකොට ඇදිලා ආපු ඩිෂාන්ගේ ඔලුව හේත්තු වුනේ අප්සරාගේ බඩ උඩට.

“උගියා..” ඩිෂාන්ගේ ඔලුව අප්සරාගේ බඩේ වැදුණු පාර අප්සරාට ටිකක් රිදුනා.

“දැන් හරිනේ එහෙනම්..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් තව ටිකක් එහාට මෙහාට වෙලා අප්සරාගේ බඩ උඩින් එයාගේ ඔලුව තියාගෙන මුණ අප්සරාගේ පැත්තට හරවගත්තම ඩිෂාන්ට අප්සරාගේ කුක්කු දෙක පෙනුනේ කඳු මුදුන් දෙකක් වගේ.

“කටවහගෙන ඉන්නවා ඔහොම.. හැමරිස්සෙම මටම සැර කරන්න හදන්නේ.. මෝඩයා..” ටිකක් විතර සැරෙන් එහෙම කියපු අප්සරා භාෂිතට කෝල් එකක් ගත්තත් භාෂිත ඒ කෝල් එක කට් කරලා දාලා ආපනු සැරයක් අප්සරාට ගන්නා.

“සද්ද කරන්නේ නෑ..” පොඩි ළමයෙකුට සැර කරනවා වගේ ඩිෂාන්ට සැර දාපු අප්සරා භාෂිතගේ කෝල් එක ආන්ස්වර් කරලා ඉස්සෙල්ලා වගේම ලවුඩ්ස්පීකර් දැමීමා.

“මේ මගුල ආයෙත් ස්ටක් වුනා අනේ.. දැන්වත් බලමුකෝ හරියයිද කියලා..” අප්සරා එහෙම කියනකොට ඩිෂාන් බලාගෙන හිටියේ ස්කිනියට උඩින් වුනත් අප්සරාගේ කුක්කු දෙක කොච්චර හැඩයිද කියලා.

"මොකක් වෙලාද මන්දා.. අපිට නිදහසේ ආතල් එකක්වත් ගන්න දෙන්නේ නෑනේ මේ ෆෝන් එකක්වත්.." භාෂිත එහෙම කියනකොට අප්පරාට වගේම ඩිෂාන්ටත් පොඩි හිනාවක් ගියා. ඒත් ඩිෂාන් කිසිම සද්දයක් නෑහෙන්න වගබලා ගත්තේ එහෙම වුනොත් එහෙම ඔක්කොම ඉවර වෙන නිසා.

"ඉතිං.. අම්මා එනකොට කිය වෙතර වෙයිද..?" භාෂිත එහෙම අහනකොට අප්පරා ඩිෂාන්ගේ මුණ දිහා බැලුවත් ඩිෂාන් හිටියේ ඇස් දෙකත් පියාගෙන.

"තව වෙලා යයි.. අවුලක් නෑ අයිගත් නිදිනේ.." අප්පරා උත්තර දුන්නා.

"දොර ලොක් කරගත්තද..?" භාෂිත එහෙම අහනකොට ඩිෂාන් යාන්තමින් ඇස් දෙක ඇරියා.

"ඔව් ඔව්.. ලොක් කරලා තියෙන්නේ.." අප්පරා එහෙම උත්තර දෙන ගමන් ඩිෂාන් දිහා බැලුවා. ඩිෂානුත් ඇස් දෙක ඇරලා අප්පරා දිහා බලලා වැඩේ කරගෙන යන්න කියලා වගේ ඔලුව එනවා කිව්වා.

"මමනම් ඇඳුම් ඔක්කොම ගලවලා පුල් හෙළුවෙන් ඉන්නේ.." භාෂිත එහෙම කියනකොට ඩිෂාන්ට කට කොනින් පොඩි හිනාවක් ගියා.

"තාමත්..?" අප්පරා එහෙම ඇහුවේ ඉස්සෙල්ලා කෝල් එක නවත්තලත් ඒ වෙනකොට ටික වෙලාවක් ගතවෙලා තිබුණු හින්දා.

"දන්නැද්ද ඉතිං පොඩ්ඩක් අතගතා හිටියේ.. ඇයි ඉතිං ඔයා වයාව මෝල් කරලා වයා හිටියේ සෙවළ බේර් බේර්නේ.." භාෂිත එහෙම කියලා හිනාවෙනකොට අප්පරා දිහා බලපු ඩිෂාන් අප්පරාත් එක්ක හිනාවුනේ වල් විදියට.

"මොකෝ ඔයාගේ නංගි පැටියට වෙලා තියෙන්නේ..?" භාෂිත එහෙම අහනකොට අප්පරා ඉණෙන් පොඩ්ඩක් ඉස්සුනේ ඩිෂාන්ගේ ඔලුවේ බර දැනුණු නිසා.

ඒ විදියට ඉන්න එක අප්පරාට වගේම ඩිෂාන්ටත් අපහසුවක් වුනු හින්දා ඩිෂාන් එතනින් අයින් වෙලා අප්පරාගේ අයිනෙන්ම භාන්සි වෙලා අප්පරාගේ බඩ උඩින් අත තිබ්බා. අප්පරා ඩිෂාන් දිහා බැලුවත් කිසිම විරුද්ධත්වයක් පෙන්නන්න අප්පරාට උවමනාවක් තිබුණේ නෑ.

"ඉස්සෙල්ලා තරම්නම් මුකුත් නෑ දැන්.." ලැජ්ජාවෙන් වුනත් අප්පරා හිමිට කියලා දැම්මා.

"එහෙනම් මං චුට්ටක් ලෙවකන්නද..?" භාෂිත එහෙම අහනකොට අප්පරාට වයාගේ එක නමුදුනවා වගේ දැනුනත් ඩිෂාන් ඉන්න නිසා මුකුත් කරගන්න ලැජ්ජාවක් වගේ දැනුනා.

"හ්ම්ම්.." අප්පරා ඇස් දෙක පියාගෙන එහෙම කියනකොට ඩිෂාන් අප්පරා දිහා බැලුවා.

ඒත් අප්පරා හිටියේ ඇස් දෙක පියාගෙන නිසා අප්පරා ඩිෂාන්ව දැක්කේ නැහැ. ඩිෂාන් අප්පරාගේ ස්කිනිය පොඩ්ඩක් උඩට කරලා අප්පරාගේ බුරිය අතගෑවා. දැනුණු සනීපයට අප්පරා ඇස් දෙක යාන්තමින් ඇරලා බැලුවත් ඩිෂාන්ට කිසිම විරුද්ධත්වයක් දක්වන්නේ නැතුව ආයෙමත් සැරයක් ඇස් දෙක පියාගත්තේ ඩිෂාන්ගේ ඇඟිලිවල උණුහම හිමිහිට විදගන්න ගමන්.

"එහෙනම් ඔය කලිසම ගලවන්නකෝ.." භාෂිත එහෙම කිව්වත් අප්පරා "හ්ම්ම්.." කියනවා ඇරෙන්න වෙන මුකුත් කරගත්තේ නැත්තේ ඩිෂාන් හිටපු නිසා.

ඒත් අප්පරා නොහිතපු විදියට ඇස් දෙක ඇරලා බලන්න සිද්ධ වුනේ වයාගේ කලිසම පහළට ඇදෙනවා වගේ දැනුනු නිසයි. ඒ වෙනකොටත් අප්පරාගේ කියුලට වකේ ඉණ දෙපැත්තෙන් අල්ලපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ කියුලට එක පහළට ඇද්දා.

"එපා.." අප්පරා කවේ සද්දේ පිට නොවෙන විදියට ඩිෂාන්ට එහෙම කිව්වත් "අවුලක් නෑ ඔහොම ඉන්නකෝ ඔයා.." කියපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ කියුලට එක ටිකක් පහළට අදිනකොටම අප්පරාත් ඩිෂාන්ට ඒ විදියට කරන්න ඉඩ දුන්නේ යටට පෑන්ටියක් ඇඳලා හිටපු නිසා.

අප්පරාගේ කියුලට එක ඩිෂාන් ගලවලා අතට ගන්නකොටම අප්පරා ෆෝන් එක පපුව උඩින් තියාගෙන අත් දෙකෙන්ම වයාගේ හංගි බබාව වහගත්තේ පෑන්ටිය විතරක් තිබුණට මදි වගේ කියලා හිතුණු නිසා.

"පෑන්ටිය පිටින්ද ඉන්නේ දැන්..?" භාෂිත එහෙම අහනකොට අප්පරා "ඔව්.." කියලා උත්තර දුන්නා.

"එහෙනම් ඒකත් ගලවන්නකෝ.." ආයෙමත් සැරයක් භාෂිත එහෙම කියනකොට ඩිෂාන් අප්පරාගේ පෑන්ටි වකේ දාරය උඩින් අත තිබ්බා.

"ඒක ගලවන්නේ නැතුව මං ඇතුළට අතක් දාගන්නම්.. කොයිවෙලේ හදිසියෙන් ඇඳගන්න වෙයිද දන්නේ නෑනේ.." අප්පරා එහෙම කියනකොට වයා තමන් ඉස්සරහා පෑන්ටි එක ගලවන්න අකමැතියි කියලා ඩිෂාන්ට තේරුනා.

ඩිෂාන් අප්පරාට කිසිම දෙයක් බලෙන් කරන්නවත්, අකමැති දෙයක් කරන්නවත් ගියේ නෑ. ඒක නිසාම අප්පරාට ඩිෂාන්ට ගැන ඇතිවුනේ පැහැදීමක්.

“හ්මිම්.. එහෙනම් පෑන්ටියට උඩින් ටිකක් මම ටිකක් අත ගාන්නද..?” භාෂිත එහෙම අහනකොටත් ඩිෂාන්ගේ අතැඟිලි අප්පරාගේ නංගි බබාව පෑන්ටියට උඩින්ම අතගාන්න පටන් ගත්තා.

“ආහ්හ්හ්...” අප්පරාට කෙඳිරිගැනුවනේ ඇත්තටම ඩිෂාන්ගේ අතැඟිලි පෑන්ටියට උඩින්ම නංගි බබාව හුරතල් කරන්න ගත්තු නිසා.

භාෂිත ගොන් එකෙන් කියන දේවල්ම ඇත්තටම ඩිෂාන් ලඟ ඉඳන් කරන කොට අප්පරාගේ හිතට දැණුනේ කියාගන්නම බැරිමේ අමුතූම අමුතූ හැඟීමක්. ඒත් එක්කම ඇඟ දිගේ හිනියට කරන්ටි එකක් වැදුනා වගේ හැඟීමකින් ඇගේ තියෙන ඔක්කොම රෝම කූප ටික එකපාරටම කෙළින් වෙනවා වගේ අප්පරාට දැණුනා.

“මගේ මැණික ගොඩාක් ෆිල් වෙලා වගේ නේද..?” භාෂිත හිතුවේ එයා නිසා අප්පරා හොඳටම ඇවිසිල්ලා කියලා.

“ඔව් කොල්ලෝ.. ඔයා මොකද කරන්නේ දැන්..?” අප්පරා කිසිම ලැජ්ජාවක් නැතුව ඩිෂාන් ඉන්න තැනම එහෙම අහනකොටත් ඩිෂාන් හිටියේ අප්පරාගේ නංගි බබාව පෑන්ටියට උඩින් හුරතල් කරන ගමන්.

පෑන්ටියට උඩින් වුනත් අප්පරාගේ නංගි බබාගේ මයිල්ගස් යාන්තමට ඇඟිලිවල ඇනෙනවා ඩිෂාන්ට දැනුනා. අප්පරා දවස් දෙක තුනකට කලින් ඡේච් කරන්න ඇත්තේ කියලා ඩිෂාන්ට හිතූනා. ඩිෂාන් යටිබඩ හරියේ ඉඳන් අප්පරාගේ නංගි බබාගේ රහස් තැන ගාවට එනකම් මැද ඇඟිල්ල අතුල්ලනකොට අප්පරා කළේ කකුල් දෙක තව තවත් එකට හිරකරගත්තු එක. ඒකෙන් වුනේ අප්පරාගේ නංගි බබාගේ පැල්ම දිගේ හොඳට හිරට ඩිෂාන්ගේ ඇඟිල්ල එහෙට මෙහට ගියපු එක.

“ආහ්හ්... හ්මිම්ම්.. භාෂිත...ත... ඉන්න බෑ...” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් ඩිෂාන්ගේ අත පිරිමැද්දා.

“මම හිමින් හිමින් අතේ ගහනවා කෙල්ලේ.. ඉන්න බෑ සුදු මැණික.. මේක පොඩ්ඩක් කටට ගන්න සුදු..” භාෂිත එහෙම කියනකොට අප්පරා ඇස් දෙකත් පියාගෙනම එයාගේ තොල් දෙක ලාවට ලෙවකනවා කියලා ඩිෂාන් දැක්කා.

ඇඳෙන් බැහැපු ඩිෂාන් එයාගේ කලිසම ගලවලා දැමීමේ අප්පරා ඇස් දෙක පියාගෙන ඉද්දිමයි. ඩිෂාන්ගේ අත නංගි බබාගෙන අයින් වුනු ගමන් අප්පරා එයාගේ අතින් නංගි බබාව පිරිමැද ගත්තත් ඩිෂාන් මොකක්ද කරන්නේ කියන එක ගැන අවබෝධයක් කාමයෙන් මත්වෙලා හිටපු අප්පරාට දැනුනේ නැහැ.

“දාන්ත කොල්ලෝ මගේ කටට.. හ්මිම්..” අප්සරා එහෙම කියන ගමන්ම එයාගේ දකුණු අත පෘන්ටිය ඇතුළට දාගත්තා.

“ආ.. ටොපා ගහලා හොඳට උරවන්න සුදු.. ඔයාගේ දිව මගේ ටොපාට ඕනේ..” භාෂිත එහෙම කියනකොටත් භාෂිතගේ එක උරාබිඳු හැටි අප්සරාට මතක් වුනා.

ඒත් එක්කම අප්සරාගේ මුණ පැත්තකට හරවපු ඩිෂාන් එයාගේ කෙළින් වෙලා හිටපු මල්ලි බඩාව අප්සරාගේ තොල් දෙකේ ගාවනකොට තමයි අප්සරා ඇස් දෙක ඇරලා බැලුවේ. යාන්තමට හොරෙන් වගේ ඩිෂාන් දිහා බලපු අප්සරා ආපසු සැරයක් ඇස් දෙක පියාගෙනම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව දකුණු අතින් අල්ලා ගත්තා. අප්සරාගේ පෘන්ටිය ඇතුළට ආපසු සැරයක් වම් අත දාගත්තු අප්සරා ඇඟිලි වලින් නංගි බඩාව සහසවන ගමන්ම ඩිෂාන්ගේ පැත්තට හැරලා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව කට ඇතුළට දාගන්නකොටම පපුව උඩ තිබුණු ගෝන් එක ඇඳ උඩට වැටුනා.

“ස්ලූප්.. ස්ලූප්..” අප්සරා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව උරවන්න ගත්තේ පිස්සුවෙන් වගේ.

“වාච්.. මට හිතෙන්නෙම ඔයා ඇත්තටම මගේ එක කටට ගන්නවා වගේ පැටියෝ..” භාෂිත එහෙම කිව්වේ අප්සරා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව උරවන සද්දේ හොඳට ඇහුණු නිසා.

“ඔයාට සතුටයි හේද මම එහෙම කරනකොට..” අප්සරා එක මොහොතකට ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව කටින් එළියට දාලා ඒක අතගාන ගමන්ම භාෂිතගෙන් ඇහුවා.

“කියලා වැඩක් නෑ පැටියෝ.. ඉන්න බෑ මට.. ලෙවකන්නකෝ ටොපාව..” භාෂිත එහෙම කියනකොට අප්සරා ඩිෂාන්ගේ ටොප් එක කට ඇතුළටයි එළියටයි කර කර දිවෙන්නේ ලෙවකෑවේ සද්දේ හොඳට භාෂිතට ඇහෙන විදියට.

ඩිෂාන් ඒ අතරේ අප්සරාගේ ස්කිනි එක ගලවන්න ට්‍රයි කරනකොට අප්සරා කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැතුව ඩිෂාන්ට උදව් කළේ තවත් එක මොහොතකට ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව දුකෙන් වුනත් අත්හරින ගමන්මයි. ස්කිනි එකෙන් හිඳහස් වුණ අප්සරාගේ කුක්කු දෙක හිඳහස් පැද්දෙනකොට ඩිෂාන් කළේ අත් දෙකෙන්ම අප්සරාගේ කුක්කු දෙක මිරිකපු එක.

“ආ...හ්හ්හ්... අයි..ය්... භාෂ්...ෂි..ත්...ත... ඉන්න බි...බෑ...” අයිගේ කියලා කියවෙන්න ගියත් අප්සරා ඉක්මණටම ඒ වචනේ ගිලගත්තේ භාෂිතට වෙනසක් දැනෙයිදෝ කියලා හිතනු නිසා. අප්සරා හිටියේ කියාගන්න බැරි තරම් අමුතුව හැඟීමක. ඩිෂාන් වගේම භාෂිතත් හිටියේ ඒ වගේම උච්ඡතම අවස්ථාවක.

“ඔයා ඇඟිල්ලෙන් කරගන්නවද මැණික..?” භාෂිත එහෙම අහනකොටත් අප්පරා හිටියේ වම් අතින් නංගි බඩාව හොඳටම පිරිමදින ගමන්.

“ඔව්.. හ්මිම්... ඉන්න බෑ දැන්නම්..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව සම්පූර්ණයෙන්ම කට ඇතුළට දාගෙන දකුණු අතින් ඩිෂාන්ගේ බෝල දෙක අතගැනුවා.

“මටත් දැන් යන්න ලගයි..” භාෂිත එහෙම කියනකොට අප්පරා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව එළියට දාලා යට බෝල දෙක ලෙවකන ගමන් දකුණු අතින් ඩිෂාන්ට අතේ ගැනුවා.

“ඉන්න මම තව ටිකක් උරවන්නම්..” එහෙම කියපු අප්පරා තව ටිකක් ඇඳේ උඩට එන්න හැදුවේ අපහසුවක් හැකුවම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව උරවන්න හිතාගෙන.

ඒත් ඩිෂාන් කළේ වියාගේ මල්ලි බඩාව අප්පරාගෙන් අත් කරපු එක. අප්පරා ඩිෂාන් දිහා පුදුමයෙන් වගේ බලාගෙන ඉද්දි ඩිෂාන් ඇඳ උඩට නැගලා අප්පරාගේ පෑන්ටි එක පහළට ඇද්දා. අප්පරා ඒ වැඩේට විරුද්ධ වෙලා පෑන්ටි එක අල්ලගන්න හැදුවත් අප්පරාට වඩා ඩිෂාන් ඉක්මන් වුනා.

පෑන්ටි එක ගැලවෙනවත් එක්කම යාන්තමට මයිල් තිබුණු අප්පරාගේ නංගි බඩාව එක් මොහොතකට හෝ දැකගන්න තරම් පුංචි වාසනාවක් ඩිෂාන්ට තිබුණා. ඒත් එක්කම සැණෙකින් අප්පරා අත් දෙකෙන්ම වියාගේ නංගි බඩාව වහගන්නා.

“ඉන්න බෑ මගේ රත්තරන්.. දැන්නම් යන්න ඔන්න..” භාෂිත එහෙම කිව්වේ ඇත්තටම ඉන්න බැරව තමයි කියලා අප්පරාට තේරෙනවා.

“දෙන්න මම අතේ ගහන්නම්..” අප්පරා එහෙම කියනකොටම ඩිෂාන් වියා ඇඳගෙන හිටපු ටී ෂර්ට් එක ගලවලා ටීසි කළේ අසුරු සැණෙකින්.

අප්පරාගේ ඉණ ලඟට එනකම් ඇඳ උඩ දණ ගාගෙන ආපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ ඇඟට බරවෙනකොටම ඩිෂාන්ට ඕනේ කරන්නේ මොකක්ද කියන එක අප්පරාට තේරෙනවා. ඩිෂාන් අප්පරාගේ ඇඟට පහත් වෙනවත් එක්කම අප්පරා නංගි බඩාව වහගෙන හිටපු අත් දෙක දෙපැත්තට කළා.

හොඳටම ප්‍රාණාවත් වෙලා හිටපු ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩා අප්පරාගේ නංගි බඩාගේ ගැවෙනකොටම කකුල් දෙක පොඩ්ඩක් අත් කරපු අප්පරා, ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව හොඳට නංගි බඩාට හිරවෙන විදියට කකුල් දෙක මැද්දෙන් තියාගෙන හිරකර ගන්නකොටම අප්පරාගේ කටින් කෙඳිරියක් පිට වුනා.

“ආත්තීන්... මට මොනවා හරි කරන්න දෙයියෝ..” අප්සරා එහෙම කියනකොටම ඩිෂාන් එයාගේ ඉණ උස් පහත් කර කර අප්සරාට ගල් කපන්න පටන් ගත්තා.

“ලඟ හිටියනම් පිටිපස්සට හරි දානවා මැණික.. දැනට ඇඟල්ලෙන් කරගමු පණ.. මගේ පොල්ල ඔයාගේ හිලට රිංගවන්න මම අද හෙටම ඔයා ලඟට එනවා..” භාෂිත පිස්සුවෙන් වගේ එහෙම කියවන අතරේ ඩිෂාන් අප්සරාට වේගෙන් වේගෙන් ගල් කැපුවා.

“ආත්තීන්.... ඉන්න ඩි....ඛෑ...” අප්සරා කෙඳිරි ගාන ගමන් ඩිෂාන්ගේ තට්ටම් දෙක පහුරු ගෑවා.

“ආත්තීන්... ආත්තීන්.... ආ..ත්...” අප්සරාට දිගින් දිගටම කෙඳිරි ගෑවෙනකොට භාෂිත හිතුවේ අප්සරා වේගයෙන් ඇඟල්ලෙන් කරගන්නවා ඇති කියලා.

“හයිසෙන් කරගන්න පැටියෝ.. මටත් දැන් යන්න හදන්නේ..” අප්සරාගේ කාමරේ සිද්ධ වෙන කිසිම දෙයක් නොදන්නා අසරණ භාෂිත, අප්සරාව තව තවත් සතුටු කරන්න පුංචි උත්සාහයක් ගත්තා.

“එහෙනම් යවන්න කොල්...ලෝ... මට්...ට..ත්.. දැන් යන්...න... වගේ...” අප්සරා එහෙම කියන ගමන් ඇඹරි ඇඹරි ඩිෂාන්ගේ ඇඟටම හිරවුනා.

ඩිෂාන් එයාගේ ඉණ ගස්සන ගමන් ඔලුව ටිකක් උස්සලා අප්සරාගේ නිපල් දෙක මාරුවෙන් මාරුවට ලෙවකනකොට අප්සරාගේ හැඟීම් දෝරේ ගලා යන්න ගොඩාක්ම ලඟයි කියලා අප්සරාට දැනුනා.

“ආ...ත්... කොල්.....ලෝ... හප්පන්.....න.. නිප්...ප...ල්... එක...” අප්සරා කෙඳිරි ගෑවේ සතුට දරාගන්න බැරිම තැන.

“මං ඔයාගේ නිපල් දෙක කනවා මගේ මැණික.. කෝ දෙන්න මම ඇඟල්ලෙන් කරන්න..” භාෂිත එහෙම කියනකොටත් ඩිෂාන් අප්සරාට කරන්න ඕනේ දෙවල් ඇතිවෙනකම් කලා.

“යවමුද එහෙනම්..?” අප්සරා කෙඳිරියෙන් වුනත් භාෂිතගෙන් එහෙම ඇහුවේ තවත් ටික වෙලාවකින් එයාටත් යනවා කියලා තේරුනු හින්දා.

“එහෙනම් මං හයිසෙන් ගහලා යවන්නද..?” භාෂිත කෙඳිරි ගානවා කියලා අප්සරාට තේරුනා.

“යවන්න පැටියෝ.. මට්ට...ත්... දැන්... යන්...න...වා.. ආ.....ත්... ආත්... ආ..ත්...ත්... අත්...” අප්පරා කෙඳිරි ගාන ගමන්ම භාෂිතට කිව්වේ ඩිෂාන්ගේ තට්ටම් දෙක හයිසෙන් මිරිකන ගමන්.

අප්පරාට ගල් කප කපා හිටපු ඩිෂාන්ගේ හිටියේ යන්න ඔන්න මෙන්න තියලා වගේ. ඒත් අප්පරාට යවනකම් වයාට යවාගන්නේ නැතුව ඉන්න ඕනේකම ඩිෂාන්ට තිබුණා.

“ආත්ත්... යනවා.. මගේ කෙල්ලේ..” භාෂිතගේ කෙඳිරියයි හතියයි එක්කම භාෂිතට ගියා කියලා අප්පරාට තේරුනා.

“ආ...ත්ත්... හයිසෙන් ගහලා ගොඩාක් යවන්න බබෝ..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් වයාගෙම අතින් කුක්කුවක් මිරිකා ගත්තේ තවදුරටත් ඉවසගන්න බැරිම තැනමයි.

“හම්මෝ.. කර් ලෝඩ් එකක් ගියා සුදු..” භාෂිත එහෙම කියනකොට අප්පරාගේ හැඟීම් යටි බඩේ ඉඳන් පහළට ගලාගෙන යන්න දැගලනවා කියලා අප්පරාට තේරුනා.

“ආත්ත්.. මට්ට...ත්... යන්නයි හදන්නේ.. හයිසෙන් කරන්...න..කෝ..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ ඩිෂාන්ට වුනත් භාෂිත හිතුවේ ඒක භාෂිතට කිව්වා කියලා.

“ඉන්න මම කරන්නම් මැණික..” එහෙම කියපු භාෂිත තවත් මොන මොනවදෝ කියවනවා අප්පරාට යාන්තමට වගේ ඇහුණා.

උපරිමයටම ඇවිත් හිටපු අප්පරා ඩිෂාන්ගේ පිට පුරා අත් දෙකම දාලා හයිසෙන් ඩිෂාන්ව බදාගත්තේ යටි බඩ හිරි වට්ටගෙනම ගලාගෙන යන ජුස් ටික ගිහිං හතරවෙනකම්ම කියලා.

“හම්මේ...” අප්පරා හති දානකොටත් ඩිෂාන් තව තවත් වැඩේ වේගවත් කළේ තවදුරටත් ඉවසගන්න පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැති හින්දා.

“ගොඩාක් ගියාද මැණික..?” භාෂිත එහෙම ඇහුවේ ආඩම්බරෙන් වගේ.

“හම්මේ ඔව්.. කොච්චරක් ගැලවුද කියලා මංවත් දන්නෑ කොල්ලෝ..” අප්පරා ඒකත් කිව්වේ හතිදාන ගමන්මයි.

“අපරාදේ මට අර ටික ඔයාගේ බඩ උඩට හලන්න බැරවුනානේ..” භාෂිත එහෙම කියනකොට ඩිෂාන් හිටියේ යන්න ඔන්න මෙන්න තියලා.

එකපාරටම කලබලෙන් වගේ අප්පරාගේ ඇඟ උඩින් අයිත් වුනු ඩිෂාන් වම් අතින් අප්පරාගේ කුක්කුවක් අතගාන ගමන්ම දකුණු අතින් හයිසෙන් හයිසෙන් අතේ ගැහුවේ අප්පරාගේ ඇස් දෙක දිහාම බලාගෙන. යටි තොළත් හපාගෙන අප්පරා ඩිෂාන් දිහා බලාගෙන හිටියේ පුදුමාකාර ආදරේකින්.

“කමක් නෑ කොල්ලෝ.. ඔයාට ගොඩාක් ගියානේ..” අප්පරා එහෙම කිව්වත් අප්පරාට ඕනේ වුනේ ඩිෂාන් එක්ක තහිවෙන්න.

ඩිෂාන්ගේ ඇස්දෙක පියවෙනවා වගේ දුකිනකොටම අප්පරා ඩිෂාන්ගේ අතින් අල්ලගත්තා. ඒත් එක්කම ඩිෂාන් අප්පරා දිහා බලනකොටම අප්පරා ඩිෂාන්ගේ අත අයිත් කරලා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාගෙන් අල්ලගත්තා. ඒත් ඩිෂාන් හිටියේ අප්පරාගේ ඉණ හරියේ නිසා ඒක අප්පරාට වගේම ඩිෂාන්ටත් අපහසුවක් වුනා. ඒ හින්දම ඩිෂාන් ඇඳ දිගේ ඉස්සරහට ආවේ අප්පරාගේ අතේම මල්ලි බඩා වමනේ දායි කියලා හිතුවා හින්දා.

එක අතකින් ඩිෂාන්ගේ යට බෝල දෙක මිරිකන ගමන්ම අප්පරා ඩිෂාන්ට අතේ ගහද්දිම ඩිෂාන් තවත් ටිකක් ඉස්සරහට ආවේ හරියටම අප්පරාගේ පපුව ලඟට වගේ.

ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාට වේගයෙන් අතේ ගහපු අප්පරා ඩිෂාන්ගේ බෝල දෙකත් හෙමිහිට මිරිකුවේ ඩිෂාන්ට උපරිම සැපක් දෙන්න ඕනේ හින්දා.

තවදුරටත් ඉවසගන්න බැරව හිටපු ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩා අප්පරාගේ අතේ පිම්බෙනකොටම අප්පරා අතේ ගහපු වේගය තව තවත් වැඩි කලා. ඒත් එක්කම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාගෙන් විදපු පළවෙනි පාරම අප්පරාගේ බෙල්ල ලඟට වැටුනා. ඒත් අප්පරා නෙවෙයි ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාට සලකන එක නතර කළේ. අප්පරා නොහවත්වාම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාට වේගයෙන් අතේ ගහනකොටම ඒකෙන් තවත් හතර පස් පාරකට අරවා අප්පරාගේ මුළු පපුව පුරාවටම විද්දා.

“මම ගොඩාක් ආදරෙයි පැටියෝ..” භාෂිතගේ හඬ ෆෝන් එකෙන් ඇහුනත් අප්පරාට ඕනේ වුනේ ඩිෂාන් එක්ක ඉන්න. අප්පරාට ඩිෂාන් ගැන ඒ තරම් පුදුමාකාර ආදරණීය බැඳීමක් ඇතිවෙලා තිබුණා.

“මමත් ගොඩාක් ආදරෙයි බබෝ..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන්ම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාව කෙළවරේ ඉඳන් මිරිකාගෙන ආවේ චලියට ගන්න තියෙන ඔක්කොම ටික එක බින්දුවක් ඉතුරු කරන්නේ නැතුව යවන්න ඕනේ හින්දා.

ඒ වෙනකන්ම අප්පරාගේ කුක්කු දෙකම අතගතා හිටපු ඩිෂාන් වයාගේ මල්ලි බබාගෙන් ඔක්කොම ටික හිදහස් වුනාට පස්සේ අප්පරාගේ අතින් අල්ලලා මල්ලි බබාව අයිත් කලා. ඒත් එක්කම ඩිෂාන්ගෙයි අප්පරාගෙයි ඇස් එකට මුණගැහුනා. ඩිෂාන්ටත් කලින් අප්පරාම ඩිෂාන් එක්ක හිනාවුනේ ආදරණීය විදියට.

ඒත් එක්කම ඩිෂාන් අප්පරාගේ පපුව උඩ වැටිලා තිබුණු අරවා ටිකක් ඇඟිල්ලට ගාගෙන අප්පරාගේ තොල් දෙකේ ගැව්වා. අප්පරා ඩිෂාන්ගේ ඇඟිල්ල කාමුක විදියට ලෙවකාලා ඉවරවෙලා ඒ ඇඟිල්ලට හාදුවක් දුන්නේ ඩිෂාන්ව පුදුම කරවමින් වගේ.

“වහෙනම් මං තව ටිකකින් ගන්නද පැටියෝ.. ඔයත් වොෂ් එකක් දාගෙන එන්නකෝ..” භාෂිත වහෙම කියනකොටම “හා..” කියපු අප්පරා ඩිෂාන් දිහා බැලුවා.

අප්පරාගේ මුණ උඩට පහත් වුනු ඩිෂාන් අප්පරාගේ නළලට හාදුවක් දුන්නේ අප්පරාවත් නොහිතපු විදියට. අප්පරාට ඩිෂාන් ගැන වගේම ඩිෂාන්ටත් අප්පරා ගැන ඇතිවුනේ ආදරණීය හැඟීමක්. අප්පරා දිහා බලපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ ලඟින් අයිත්වෙනකොටම අප්පරා අත් දෙකෙන්ම නංගි බබාව වහගත්තේ පුරුද්දට වගේ.

බිම වැටිලා තිබුණු කලිසමයි ටී ෂර්ට් එකයි අතට ගත්තු ඩිෂාන් හෙළවෙන්නේ කාමරේ දොර ලඟට ගිහිං ආපහු සැරයක් අප්පරා දිහා හැරලා බලනකොට අප්පරාත් හිටියේ අත් දෙකෙන් නංගි බබාවත් වහගෙන ඩිෂාන් දිහාම බලාගෙනමයි.

(දහවන කොටස තෙක් විරාමයක්)

සොයුරි by Ishi

2017-12-24